

Гористъ *пр.* лѣсистый: Гористи ратове—рѣбра поотвѣсни и безгористи. *Л. Д.* 1876 *р.* 134.

Горицъ *назв.* растенія. *См.* подъ сл. злакъ.

Горкана (*горка-на*) *с. ж.* горемычная: Оле ле! горкана! Грозно либе либя! Очи му сж свив, Крака му сж врив. Остави го Кери, Та залиби мене! *Пк.* 16. Горкана си! този ще бжде послѣвнѣть чистъ, въ когото щж чуж още веднажъ гласать ти! *Х. I,* 35. Горкана си! какво ли ще бжде! какъ ще утѣшимъ бѣдната жена? *Нф.* 8. Горкана! о несчастная! (о Болариѣ, какъ о погнанномъ врагами отечествѣ Боларѣ). *Пс.* 9—10 *р.* 12.

Горкий *пр.* несчастный: Избави горкы-тъ! (*Спаси несчастныхъ*). *Р.* 171. Си-те го сж okayвали: Горки-ят Стоян горки-ят. Как си на правда нагинж. *Д.* 48, 51—53. Масторъ удря чирака съ ендезе по колѣнѣ съ ножицъ по рѣцѣ безъ да може да докаже на горкий чиракъ съ двѣ рѣчи. *Л. Д.* 1869 *р.* 168. Горкы-ты дѣца ся полиняватъ и нищять отъ болѣхъ. *ѡб.* 1871 *р.* 124. Нашъ-тъ горкий земледѣлецъ. *ѡб.* 1872 *р.* 161. Тогазъ са okayва горкий-тъ, плаче и дума. *ѡб.* 1875 *р.* 72. И горко-то добыче да са отжрве бѣга по поляна-та често нѣколко часове. *ѡб.* 91. Нѣма то горко-то Майка ни бащица, Свѣтлость на око-то—Братецъ ни сестрица. *ѡб.* 1876 *р.* 155. Боже Господи! каква страшна гледка на Робенсына! каква нова случка на горкий! *РА.* 38. Горкѣять сѣкакъ смѣтеше и не знаеше кое отъ двѣтъ да рѣши. *Х. I,* 30. *Ср.* сл. горѣкъ.

Горко! *употребительно* какъ междометіе бѣда! Тешко менѣ, горко менѣ при два татка безъ тебе! Тешко менѣ, горко менѣ при две майки безъ тебе! *М.* 494. Като крѣвожеденъ гарванъ той грачаше и: горко ти (*Какъ кровожадный воронъ онъ Райнъ каркалъ про бѣду*). *Р.* 54. Птоломеева-та система ся дръжила како нѣкоя святыня, та горко на оногова, който бы посѣгналъ да ѡ бутне! *Л. Д.* 1874 *р.* 132.

Горливъ *пр.* горючій: Вещества-та, кои-то отъ огъня сж ся дѣнжали и отишли въ воздуха, наричямы горливы. *Л. Д.* 1873 *р.* 265. Горливо вещество, кое-то ся наричя флогыстонъ. *ѡб.* 1874 *р.* 148. Водородъ-тъ гори самъ и издава най-голѣма топлина отъ всички други горливы вещества. *ѡб.* 1876 *р.* 94.

Горнѣ(я)къ *с. м.* 1) Wind der von oben kommt. *Ц.* 161. 2) дубъ. *Кп.* 304.

Горни *пр.* вышеупомянутый: Нѣ ако тури по-малко отъ нѣкое отъ горни-тѣ (*лука, варъ, солъ*), сапунджѣа отдава това на „зли очи“, а не на свое-то незнаяніе. *Л. Д.* 1869 *р.* 169.